

De Bijbelkiosk is een rust- en lichtpunt in Amsterdam: ‘Ik zit er niet voor discussie’

Midden in Amsterdam, naast het Concertgebouw, staat al decennialang de Bijbelkiosk. Een plek voor gesprek én bijbels in meer dan vijftig vertalingen. ‘Ik hoop dat ik rust uitstraal naar voorbijgangers.’

Ilona de Lange

© 28 mei 2021, 17:45

Voor Robert Ambrus (l.) is de Bijbelkiosk zijn kerk.

(beeld)

De grasmatten op het Museumplein in Amsterdam worden vernieuwd. Op de dranghekken om de bruine vlakte staan stukjes geschiedenis van het grote plein tussen het Concertgebouw en het Rijksmuseum. In 1977 was er een fietsdemonstratie. In 1980 reden auto's er over de 'kortste snelweg van Nederland'. In de winter van 1981 vormden 400.000 mensen de grootste mensenmassa ooit in Amsterdam

tijdens de vredesdemonstratie. De snelweg werd een grasmatt; er kwam een vijver bij. De manshoge, rood-witte I AMsterdam-letters kwamen en verdwenen.

Al die tijd, sinds de jaren dertig, kijkt de Bijbelkiosk op de hoek van de Van Baerlestraat uit over het Museumplein.

Onveranderlijk prijkt op de gevel in rode letters in het Engels en Nederlands: 'De Bijbel: het woord van God'. En daaronder 'Geloof in de Heer Jezus, dan zul je gered worden'. De meeste conducteurs, fietsers en voetgangers lijken het vierkante hokje met ramen niet op te merken op een druilerige lenteochtend.

Zes dagen per week is de kiosk geopend. Eigenlijk van elf uur 's ochtends tot zes uur in de middag, maar er hangt een geel briefje naast de deur: 'vandaag 15:30-18:00 open'.

De Bijbelkiosk is niet verbonden aan een kerk of organisatie. Een gelijknamige stichting beheert deze kiosk en die op de boulevard in Scheveningen; daarnaast heeft de stichting ook een evangelische boekwinkel in Terneuzen.

Het nummer van John Dijcks staat naast de deur vermeld. Hij is nu een jaar of vier als vrijwilliger verbonden aan de Bijbelkiosk. Dat betekent simpelweg dat hij er is. Hij wisselt de openingstijden af met drie anderen. 'Een baken, een lichtpuntje in de stad', noemt hij de kiosk. 'Ik hoop dat de teksten aan de buitenkant mensen opvallen; tegelijkertijd biedt de kiosk beschutting voor gesprekken.'

Hij denkt dat de drempel laag is voor voorbijgangers. 'We hebben vaak een bord buiten staan met een bijbeltekst en de uitnodiging om binnen te komen voor een gesprek.'

Toeristen die de weg vragen in Amsterdam bieden gelegenheid voor een gesprek over Jezus. - beeld nd

Vaak steken al dan niet christelijke toeristen hun hoofd om de deur, vertelt Dijcks (69), die zelf in Alkmaar woont. ‘Veel toeristen vragen de weg en dat biedt gelegenheid om een gesprek aan te knopen. De christelijke toeristen laten graag weten hoe prachtig het is dat je in Amsterdam midden op straat mag evangeliseren, omdat dit in hun landen soms anders is.’

niet discussiëren

Verder komen er volgens hem ‘mensen van allerlei pluimage’ langs. Er zijn mensen die iedere keer terugkomen naar de Bijbelkiosk. Sommigen praten keer op keer om de kern heen, vertelt Dijcks. ‘Christenen doen foute dingen en zijn hypocriet, zeggen zij dan. Of ze willen graag discussiëren over

het geloof. Maar ik zit er niet voor discussie. Ik zit er om een luisterend oor te bieden, maar vooral om het evangelie te brengen.’

Dijcks maakt maar weinig bekeringen mee in de kiosk zelf. ‘Wat er na een ontmoeting gebeurt, weet ik natuurlijk niet, maar bij mij zijn er vier of vijf mensen in de kiosk tot bekering gekomen’, zegt hij. ‘Zo was er eens een man die binnenkwam lopen met de mededeling dat hij niet wist wat hij kwam doen. Toch ging de man zitten. Hij vertelde streng calvinistisch te zijn opgevoed. Al jaren geloofde hij niet meer, maar nu had hij de Bijbel uitgelezen en was hij weer van voren af aan begonnen’, zegt Dijcks.

‘Ik vroeg hem: weet je dat je een zondaar bent? Hij zei ja. Weet je dat Jezus voor jouw zonden gestorven is? Hij zei weer ja. Toen zei God dat ik moest vragen of deze man dit ook tegen God had uitgesproken. Nee, antwoordde de man. Op dat moment voelde ik dat ik de hengel mocht optrekken. Ik vroeg wat hem tegenhield zijn leven aan God te geven. De man wilde samen bidden en in tranen erkende hij dat God ook voor hem was gestorven. Ik heb zijn e-mailadres gekregen en we hebben regelmatig contact.’

In deze kiosk geen gediscussieer over het geloof, zegt vrijwilliger John Dijcks. - beeld nd

Dijcks stuurt er naar eigen zeggen 'niet op aan' in de kiosk. 'Ik geloof niet dat je mensen naar een bekering toe kunt praten. Ik ken ook van die emotionele toespraken waarbij mensen halsoverkop op de knieën gaan. Dan moet ik denken aan de gelijkenis van de zaaier. Soms is het geen vruchtbare grond waarop het evangelie belandt, en blijft er na kort enthousiasme niks van over. God moet in een hart werken, want het evangelie begint eigenlijk heel vervelend: je bent een zondaar en je hebt een Redder nodig. Als een mens dat gaat zien, is er sprake van bekering.'

's Middags om vier uur staat de deur op een kier. Vrijwilliger Kick (56), die om privacyredenen zijn achternaam niet vermeld wil, ontvangt net de Hongaarse Robert Ambrus (58). De twee

kennen elkaar vijf jaar door een evangelisatiebijeenkomst op de Dam. Ambrus fietst geregeld langs.

In de Bijbelkiosk staan drie stoelen, wat plastic bloemen, een straalkacheltje, een waaier en boekenkasten en planken gevuld met bijbels in onder meer het Chinees, Bengaals, Singalees, en een vergeelde Kinderbijbel van Evert Kuijt. 'Meer dan vijftig vertalingen hebben we in de kiosk', had Dijcks al gezegd aan de telefoon. 'Niet te veel blablabla-boekjes over christelijke thema's zoals de doop, maar enkel het woord van God.'

Voor sommige mensen is de Bijbelkiosk hun kerk. Dat geldt ook voor Ambrus. Hij wijst naar zijn sportbroek. 'In sommige kerken werd ik erop gewezen dat mijn kleding niet gepast was. Wat maakt dat nou uit? Het draait toch om Jezus? Ik zie bij veel kerken zo weinig van de Heilige Geest. Hier merk ik dat wél. Waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in hun midden, zegt Jezus.' Ambrus wijst enthousiast in de lucht.

*De Hongaar Robert Ambrus draagt deze Bijbeltekst altijd bij zich: 'Laat de Heer uw vreugde blijven'. - beeld
nd*

druk baasje

Ook voor Kick is de Bijbelkiosk een bijzondere plek. 'Ik was altijd een druk baasje, ook na mijn bekering op mijn 35e.' Nadat hij een paar keer had gebuurd bij de Bijbelkiosk ('even langs bij mijn broers'), werd de Amsterdammer gevraagd zelf vrijwilliger te worden. En vrijwilliger zijn in de Bijbelkiosk betekent veel wachten. Niks mis mee, weet Kick na jarenlange ervaring. 'Wachten op de Heer, dat heeft Hij mij hier geleerd', zegt Kick. 'Het is niet goed om altijd te rennen, want dat kan een trots worden. Stil zijn bij God, dát geeft vrede en rust, niet de wereld die je maar voortstuwt. Ik zit hier soms uren op mijn stoel. Ik hoop dat ik die rust uitstraal naar voorbijgangers. En soms loop ik dan weer naar buiten om iemand aan te spreken.'

Voor de toekomst van de Bijbelkiosk, op een van de meest begeerde plekken van het land, vrezen Kick en Dijcks niet. 'Zolang God het wil, staat die kiosk daar', zegt Dijcks. Kick: 'Het is een eer om een schakeltje te zijn in de lange geschiedenis van de Bijbelkiosk.'

evangelieteksten op straat

'De Bijbel: Het woord van God' op de Bijbelkiosk is niet de enige opvallende evangelisatietekst in het centrum van Amsterdam. Links tegenover het Centraal Station staat op een gevel in grote, blauwe letters 'God roept u' en 'God loves you'. Het pand is van de organisatie Jeugd met een Opdracht. Studenten kunnen er een discipelschaptraining volgen. Ook zit er een restaurant en een boekwinkel. Op de hoek van de Lijnbaansgracht en de Elandsgracht is een zwarte gevel met daarop in grote, witte letters: 'Lees de Bijbel, het boek voor u!' In de jaren zeventig liet makelaar J. Heule dit op zijn pand plaatsen. Het familiebedrijf is inmiddels verhuisd, maar de letters zijn monumentaal. 'Die mogen er niet af', zegt de kapper die er nu zit.

Nog geen driehonderd meter verderop is het Bijbelcentrum Simon de Looier, de evangelisatiepost van de Gereformeerde Gemeente. Hier geen grote letters op de gevel, wel foldertjes over het geloof. Het gebouw in de grachtengordel was vroeger het kerkgebouw van de Gereformeerde Gemeente. Sinds 1995 is het een inloophuis voor buurtbewoners en kinderen, met nog steeds op zondag twee diensten.